

عنوان و نام پدیدآور	: گرامی‌پور، مهدی، -۱۳۶۰-
مشخصات نشر	: اجتہاد مقاصدی / مهدی گرامی‌پور.
مشخصات ظاهری	: تهران: سنجش و دانش، ۱۳۹۱.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۲۳۲-۳۶۳-۷
و ضعیت فهرست نویسی	: فیبا
موضوع	: اینکهای و مبتدها
موضوع	: مسائل مستحدثه
موضوع	: فقه جعفری
ردیه بندی کنگره	: ۱۳۹۱ گ۴الف/۳
ردیه بندی دیوبی	: ۹۷۸/۳۱
شماره کتابشناسی ملی	: ۲۸۰۱۲۸۷

اجتہاد مقاصدی

مهدی گرامی‌پور

مؤلف:

انتشارات سنجش و دانش

ناشر:

پروانه درویش

صفحه آرایی:

۱۳۹۱

نوبت چاپ:

۵۰۰

تیراز:

۷۰۰

قیمت:

۹۷۸-۶۰۰-۲۳۲-۳۶۳-۷

شابک:

نشانی: تهران، میدان انقلاب، خیابان دانشگاه، تقاطع روانمهر، پلاک ۱۲۶، ساختمان سنجش و دانش

www.sanjesh.ir

** کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر محفوظ می باشد. **

پیشگفتار

نصوص شرعی و عقل بر این مطلب دلالت دارند که شریعت اسلام هدفمند می باشد. در قرآن کریم و روایات فراوانی بر این مطلب تأکید شده است. این مطلب مورد قبول همه مسلمانان به جز ظاهریه می باشد و بر این اساس به احکام این دین مبین اعتقاد دارند. گروهی در پی تعیین این اهداف برآمده اند و به تابع در احکام دین پرداخته اند و سعی کرده اند مقاصد آن را بشناسند البته عده ای نیز وجود داشته اند که با استناد به آیه شریفه لا یسأل عما يفعل هر گونه سؤال از اهداف دین را محکوم می کردند. کتاب هایی چون علل الشرایع، اثبات العلل، مقاصد الشريعة و.... در تحقق بخشیدن به این هدف نگارش شده اند.

تردیدی وجود ندارد که اجتهداد سهم عده ای در پویایی اسلام داشته است و باعث گردیده که دین اسلام به یک دین فرهنگ ساز و متعالی تبدیل شود. یکی از عرصه های بسیار مهم در حوزه اجتهداد، عرصه مقاصد دین یا شریعت یا اهداف دین است که جایگاه مقاصد شریعت را در فقه امامیه بررسی فقاهت را نشان می دهد. این تحقیق بر آن است که جایگاه مقاصد شریعت را در فرایند استنباط حکم شرعی در کند و نشان دهد که مقاصد شارع و نصوص مبین آن جه نقشی را در فرایند استنباط حکم شرعی در فقه امامیه ایفا می کنند و نیز به تبیین و نقد سایر نظریه هادر این زمینه پرداخته می شود.

پژوهشگر این نوشتہ بر خود لازم می دارد از راهنمایی های رحمات جناب حجت الاسلام و المسلمین دکتر فضائلی و جناب دکتر ضبائی که در به انجام رساندن این تحقیق یاری رساندند کمال تشکر را داشته باشد و موفقیت روز افزون آنان را از خداوند بزرگ خواستار شود.

چکیده

مقصود از مقاصد الشريعة، اهداف خداوند از تشریع احکام اعتباری و عملی است. بین واژه های مصلحت و مقاصد شارع رابطه ناگستنی وجود دارد بطوری که بحث از اقسام مصلحت با بحث از اقسام مقاصد به ترتیب واحد انجام می گیرد.

اصطلاح مقاصد الشريعة در میان اهل سنت رایج است و کتاب هایی از گذشته تا کنون در مورد آن نوشته شده است. ولی در میان شیعه به دلیل نوع منابع و ساختار اجتہاد و نیز شرایط تاریخی کمتر دیده می شود و بیشتر حکمت و علت به کار رفته است.

این تحقیق بر آن است که حایگاه مقاصد الشريعة را در فقه امامیه روشن نماید. دستیابی به مقاصد شارع به قبول دو مبنای نیازمند است. اولی باور به مصلحت و مفسدہ در متعلقات احکام یا تبعیت تشریع از مصلحت در جعل و دوم اسکان نه، این مصالح و مفاسد توسط عقل، که در فقه امامیه هر دو مبنای پذیرفته شده است و دلایل عقلی و تقلیلی بر آن ها اقامه شده است.

مقاصد شارع و نصوص مبین آن در فقه امامیه نمی تواند به عنوان منبع حکم شرعی قرار بگیرد. متون فقهی و بنای عملی فقهای شیعه بر این محلب دلالت دارند اما در عملیات فقهی، مستبطن با توجه به مقاصد شارع به تفسیر نصوص مبین حکم شرعی می پردازد. از طرف دیگر مقاصد شارع در فقه امامیه در تطبیق و اجرای احکام شرعی استنباط شده تأسیس گذراست.

متولی تشخیص مقاصد در مقام استنباط محض، فرد یا نهاد مستبطن و در بخش استنباط و اجرا، حاکم شرع و گاه نهاد کارشناس و در بخش اجرا، فرد یا نهاد اجرا کننده است.

جمود در به کارگیری مقاصد موجب صدور فتواهایی می شود که با مقاصد کلآن شارع مطابقت ندارد و از طرف دیگر افراط در به کارگیری مقاصد سبب محدود کردن اراده الهی و محدود کردن آن در امور عبادی می شود.

فهرست مطالب

بخش اول: شناخت مقاصد

فصل اول : کلیات	۱۲
گفتار اول: تعریف مقاصد الشریعة	۱۲
مطلوب اول : معنای المعمول	۱۲
مطلوب دوم : معنای المطلوح	۱۲
مطلوب سوم : رابطه مقاصد با علم اصول و فقه	۱۴
مطلوب چهارم : ارتباط مقاصد با مصالح و مفاسد و عرف	۱۴
مطلوب پنجم : اهداف بحث از متان	۱۶
گفتار دوم: بررسی اجتہاد	۱۷
مطلوب اول: اجتہاد در لغت و اصطلاح	۱۷
مطلوب دوم: اقسام اجتہاد	۱۸
مطلوب سوم: مقدمات اجتہاد	۱۸
فصل دوم : تاریخچه بحث مقاصد	۲۰
گفتار اول : مقاصد نزد عالمان اهل سنت	۲۰
مطلوب اول : مقاصد پیش از شاطبی	۲۰
مطلوب دوم : مقاصد نزد شاطبی و زمینه‌های ظهور آن	۲۱
بحث اول : زمینه‌های درون مذهبی و مرتبه با ماهیت خاص مذهب مالک	۲۱
بحث دوم : زمینه‌های تاریخی ظهور ((نظریه مقاصد))	۲۲
مطلوب سوم : مقاصد پس از شاطبی	۲۴
گفتار دوم : مقاصد نزد عالمان شیعی	۲۴

بخش دوم: ارتباط مقاصد با احکام شرعی

فصل اول : تبعیت احکام از مصالح و مقاصد واقعی	۳۵
گفتار اول : اندیشه انکار تبعیت احکام از مصالح و مقاصد واقعی	۳۵
مطلوب اول : دلایل اندیشه انکار	۳۷
مطلوب دوم : نقد و بررسی	۳۸
گفتار دوم : اندیشه اثبات تبعیت مطلق احکام از مصالح و مقاصد واقعی	۴۱
مطلوب اول : دلایل اندیشه اثبات	۴۲

۴۲	مبحث اول : دلیل عقلی
۴۳	مبحث دوم : دلایل نقلی
۴۴	مطلوب دوم : نقد و بررسی
۴۵	مبحث اول : نقد دلیل عقلی
۴۶	مبحث دوم : نقد دلایل نقلی
۴۷	گفتار سوم : اندیشه تبعیت احکام از مصالح واقعی یا مصلحت در جماعت
۴۹	فصل دوم : امکان فهم مصالح و مقاصد مورد نظر شارع توسط عقل
۵۰	گفتار اول : دیدگاه عدم امکان فهم
۵۱	مطلوب اول : ادله نقلی
۵۲	مطلوب دوم : ادله عقلی
۵۳	گفتار دوم : نقد ادله دیدگاه عدم امکان
۵۴	مطلوب اول : نقد ادله نقلی
۵۵	مطلوب دوم : نقد ادله عقلی
۵۶	گفتار سوم : دیدگاه امکان فهم
۵۷	مطلوب اول : ادله عقلی
۵۸	مطلوب دوم : ادله نقلی
۵۹	فصل سوم : راههای فهم مقاصد شریعت
۶۰	گفتار اول : نص
۶۱	مطلوب اول : نص صریح
۶۲	مطلوب دوم : نمونه فقهی
۶۳	مطلوب سوم : ظهور نص
۶۴	مطلوب چهارم : حجیت نص ظاهر
۶۵	مطلوب پنجم : نمونه‌های فقهی
۶۶	گفتار دوم : مفهوم
۶۷	مطلوب اول : مفهوم موافق
۶۸	مطلوب دوم : نمونه فقهی
۶۹	مطلوب سوم : مفهوم مخالف
۷۰	مطلوب چهارم : نمونه فقهی
۷۱	گفتار سوم : دلالت اقتضاء

۶۹	گفتار چهارم : ایماء و تنبیه
۷۰	مطلوب اول : حجیت ایماء و تنبیه
۷۰	مطلوب دوم : نمونه فقهی
۷۱	گفتار پنجم : تتفییح مناطق
۷۱	مطلوب اول : حجیت تتفییح مناطق
۷۲	مطلوب دوم : نمونه فقهی
۷۴	گفتار ششم : تخریج مناطق
۷۴	مطلوب اول : حجیت تخریج مناطق
۷۵	مطلوب دوم : نمونه فقهی
۷۵	گفتار هفتم : مناسبت حکم و موضوع
۷۶	مطلوب اول : حجیت طریق تناسب حکم و موضوع
۷۶	مطلوب دوم : نمونه‌های فقهی
۷۸	گفتار هشتم : سیر و تقسیم
۷۹	مطلوب اول : حجیت مسلک سیر و تقسیم
۸۰	مطلوب دوم : نمونه‌های فقهی
۸۰	گفتار نهم : استقرار
۸۱	مطلوب اول : حجیت استقرار
۸۲	مطلوب دوم : نمونه‌های فقهی
۸۲	گفتار دهم : مذاق شریعت
۸۲	مطلوب اول : نمونه‌هایی از باب عبادات و معاملات
۸۵	مطلوب دوم : شیوه‌های بدست آوردن مذاق شریعت
۸۷	گفتار یازدهم : اجماع
۸۷	مطلوب اول : حجیت اجماع
۸۷	مطلوب دوم : نمونه فقهی
	بخش سوم : جایگاه مقاصد در استنباط
۹۰	فصل اول : مقاصد به عنوان منبع حکم و نقش آن در عملیات فقهی و اجرا
۹۰	گفتار اول : جایگاه مقاصد به عنوان منبع حکم شرعی
۹۱	مطلوب اول : جایگاه مقاصد به عنوان سند حکم شرعی در فقه مذاهب اهل سنت
۹۱	مبحث اول : تعریف مصالح مرسله

۹۲	مبحث دوم: دیدگاه‌ها در اعتبار و عدم اعتبار مصالح مرسله
۹۲	مبحث سوم: ادله قائلین به اعتبار مصالح مرسله
۹۶	مطلوب دوم: جایگاه مقاصد به عنوان منبع حکم شرعی در فقه امامیه
۱۰۱	مبحث اول: حکم حکومی
۱۰۳	مبحث دوم: تعریف حکم حکومی
۱۰۵	مبحث سوم: سنج حکام حکومتی
۱۱۳	گفتار دوم: دیدگاه‌های مختلف درباره جایگاه مقاصد در عملیات فقهی
۱۱۶	گفتار سوم: جایگاه مقاصد در تطبیق و اجرای احکام شرعی
۱۱۷	فصل دوم: ملأکهای ترتیب و متولی تشخیص دهنده مقاصد
۱۱۸	گفتار اول: استاد معتمد در تعیین ترتیب مقاصد
۱۱۸	مطلوب اول: نصوص
۱۲۲	مطلوب دوم: ضرورت‌های فقهی
۱۲۳	مطلوب سوم: درک قطعی عقل
۱۲۴	گفتار دوم: متولی تشخیص دهنده مقاصد
۱۲۵	مطلوب اول: متولی تشخیص مقاصد در بخش استباط
۱۲۷	مطلوب دوم: متولی تشخیص در بخش استباط و اجرا
۱۲۷	مطلوب سوم: متولی تشخیص مصلحت در بخش اجرا
۱۲۹	فصل سوم: افراط و تغیریط در تمیک به مقاصد
۱۳۱	گفتار اول: جمود در فهم مقاصد و کاربرد آن در استباط
۱۳۲	گفتار دوم: توجه افراطی به مقاصد و عرفی کردن فقه
۱۴۱	مطلوب اول: معانی عرفی شدن
۱۴۳	مطلوب دوم: عوامل درون دینی عرفی شدن فقه و نقد آن
۱۴۴	نتیجه گیری
	پیشنهاد
	منابع و مأخذ

یکی از مسائل مهم در دانش فلسفه فقه، مقاصد شریعت و اهداف فقه می باشد. در بحث مقاصد به حوزه وجود دارد که باید محدوده هر یک از این حوزه را مشخص کرد زیرا گاهی مقاصد دین بررسی می شود و گاه در دایره ای کوچک از مقاصد فقه بحث می شود و گاهی نیز مقصد و غایت یک یا چند حکم مورد نظر است. بنابراین می توان از این سه حوزه با سه واژه متفاوت یاد کرد: اهداف دین، مقاصد شریعت، ملاکهای احکام

در حوزه اول اهداف و پرسشهای اصلی در مورد دین، مورد بررسی قرار می گیرد لذا جایگاه آن فلسفه دین است نه فلسفه فقه بنابراین از چهار چوب فقه و شریعت خارج می شود. گرچه پاسخ به پرسشهای مورد به فلسفه دین در فلسفه فقه نیز مؤثر است.

در حوزه دوم مقاصد شریعت یا اهداف فقه مورد بررسی قرار می گیرد که در آن غایبات بخشی از دین، یعنی فقه، مورد نظر است و جایگاه آن فلسفه فقه است.

حوزه سوم مربوط به ملاک، یعنی حکم است. در اینجا از اهداف دین و مقاصد شریعت، گذر شده و از هدف حکم خاصی بحث می شود.

در این تحقیق به حوزه دوم و تا حدی به حوزه سوم پرداخته می شود و پذیرفته می شود که دین غایب یا غایاتی دارد. موضوعی که در این نوشته به آن پرداخته شده است جایگاه مقاصدالشریعه در فقه امامیه است. مقصود از مقاصدالشریعه، اهداف خداوند از تشرع احکام اعتباری و عملی در دین اسلام است. تعبیر مقاصدالشریعه اصطلاحی است که در میان اهل سنت روج است این گروه به دلیل اینکه مقاصد و اهداف شارع را در غالب منابع مورد قبول خود به عنوان منبع حکم پرسنی قرار می دهند و نیز از آن در بحث قیاس استفاده می کنند. این اصطلاح را بکار بردند. تعبیر حکمت و علت به همین معنا در متون امامیه بکار بردند شده است. این تحقیق بر آن است که جایگاه مقاصدالشریعه را در فقه امامیه مورد بررسی قرار دهد و مشخص نماید که آیا اصولاً مقاصدالشریعه آن گونه که در فقه اهل سنت مورد توجه است در فقه امامیه نیز

کار برد دارد و اگر به این شکل نیست چه تأثیری بر فقه امامیه دارد؟

در بحث مقاصد شریعت پرسشهایی از قبیل زیر مورد بررسی قرار می گیرد:

الف- چه رابطه ای بین احکام شرعی و مصالح و مفاسد موجود در متعلق احکام است؟

ب- امکان فهم مصالح و مفاسد مورد نظر شارع توسط عقل وجود دارد؟

ج- مقاصد شریعت چه تأثیری در استنباط و اجرای احکام شرعی دارد؟

پاسخ به این پرسش ها بحث مقاصد را شکل می دهد.

همانطور که بیان شد درباره مقاصدالشريعه به دلایلی که ذکر شد، کتابهای متعددی در میان اهل سنت نوشته شده است تا جایی که اکنون نیز مقاصدالشريعه به عنوان یک علم در میان آنها مطرح است و آثار مستقلی در این موضوع تألیف شده است اما در فقه شیعه به دلایلی که به آن اشاره می شود به این موضوع آن چنان که باید پرداخته نشده است. این دلایل به طور خلاصه عبارتند از:

الف- استمرار عصر حضور امام معصوم از رحلت پیامبر (ص) تا سال ۳۲۱ قمری ، یعنی آغاز غیبت کبرای امام زمان (ع)، موجب شده است که منابع دین شناسی در فقه امامیه بیشتر از منابع اهل سنت باشد، یعنی در این دوره ۳۱۰ ساله آنچه از پیشوایان معصوم شیعه صادر شده است به منزله سنت پیامبر قابل اعتنا و معتبر بوده است.

ب- صدور روایاتهایی از ائمه شیعه در مذمت قیاس.

ج- دوری فقه شیعی از حاکمیت دولت‌زیرا تاریخی که فقه در صدد حل مشکلات فرد مسلمان باشد، کمتر با معضلات وین بسته‌ها مواجه می شود تا خواهد از قواعد و مقاصد فقهی بپرند.

البته در دوران معاصر کتابهایی در غالب عنوان مصلحت به این موضوع پرداخته ولی این موضوع را به صورت مستقل و به صورت مقارنه ای با اصطلاح اهل سنت مورد توجه قرار نداده اند.

اگر کسانی هم در این حیطه وارد شده اند بحث را بصورت خیلی پیچیده و پراکنده مطرح کرده اند بطوری که برای کسانی که در ابتدای راه هستند و می خواهند این موضوع را بررسی کنند، کار را دشوار کرده اند. لذا انگیزه از تبیین این موضوع ، فهم دقیق مقاصدالشريعه و اقسام آن و ارتباط آن با مصلحتی است که در فقه شیعه بیان شده است و نیز مقدار تأثیر توجه به این مقاصد در تشبیه اجتنب است.

ضرورت این بحث از این جهت است که اولاً به این موضوع آن چنان که شایسته است پرداخته نشده است ثانیاً اظهار نظر هایی که در این رابطه شده است - با تمام تلاشهايی که شده است از افراط و تفریط خالی نیست ثالثاً گاهی انگیزه هایی غیر علمی نیز در این موضوع دخیل بوده است و منجر به تنشیجی متفاوض و دور از واقع شده است .

این تحقیق از سه بخش تشکیل شده است. بخش اول در مورد شناخت مقاصد است که شامل سه فصل است . در فصل اول به تعریف مقاصد الشريعه و رابطه آن با علم اصول و فقه پرداخته شده است و سپس ارتباط آن با مصالح و مفاسد و عرف بیان شده است و در نهایت اهداف از این بحث مورد بررسی قرار گرفته است. در

فصل دوم تاریخچه بحث مقاصد در میان اهل سنت و شیعه بررسی و در فصل سوم مقاصد شارع و تقسیم بنده آن بیان شده است.

بخش دوم در مورد ارتباط مقاصد واحکام است که شامل سه فصل می باشد در فصل اول رابطه مقاصد واحکام از حیث ثبوتی بررسی شده است که آیا احکام از مصالح و مفاسد واقعی قبل از تعلق حکم به آن پیروزی را در ۹:۱۱:۵

در فصل دوم امکان فهم مقاصد توسط عقل مورد بررسی قرار گرفته است و در فصل سوم راههای بدست آوردن مقاصد تحقیق شده است

بخش سوم در ارتباط با نقش مقاصد در استنباط و اجرای احکام شرعی است که شامل سه فصل می باشد در فصل اول نقش مقاصد در استنباط حکم و عملیات فقهی و اجرای احکام شرعی بررسی شده است و در فصل دوم نهاد تشخیص دهنده مصلحت مشخص شده و در فصل سوم آسیب های موجود در بکارگیری مقاصد در استنباط بیان شده است